

Repræsentativ for de Penge, der ligge i Banken. Stiedetfor at disse Penge selv gaae fra Haand til Haand, saa er det Anviisningen, den dem repræsenterende Anviisning, der ikke kan være større end det tilsvarende Beløb i Banken, som gaaer fra Haand til Haand. Det er altsaa, skulde jeg troe, naar vi skulle ind paa disse Vibetragninger, endog en stærkere Betryggelse, der kunde siges at være ved saadanne Anviisninger paa Folio fremfor ved Seddelpenge i Almindelighed. Men Folioanviisningen er som sagt slet ikke nogen Bankseddel, og altsaa heller ikke en usunderet Bankseddel. Det vilde jo da ogsaa være en Omstændighed, der maatte kunne berolige den ærebe Minister, at der, selv om anderledes var, altd vilde blive den Forskjel imellem disse Folioanviisninger og de sande Bankseddler, at disse Folioanviisninger ikke ere eller skulle være tvungne Betalingsmidler; kun de, der ville tage imod dem og navnlig selv have Tillid til Udstederen og holde sig overbeviste om, at der paa Udstederens Folio i Banken virkelig er beværende et tilsvarende Beløb, faae Noget med saadanne Anviisninger at bestille, hvorimod de, der have Tvivl og derfor ikke ville tage dem, heller ikke behøve det. Det er jo da endelig slet ikke let for et Papir at skaffe sig en stor Cirkulation og navnlig en Cirkulation, der skulde kunne komme paa Linie med Bankseddlerne. Den ærebe Minister vil vistnok ikke have glemt, hvor vanskeligt det var for de af Statskassen i Krigsaaarene udstedte Kreditbeviser, skjøndt det var et Papir, der kom Bankseddlerne temmelig nær og desuden vare rentebærende, at skaffe sig en almindelig Omsetning; det opnaaedes ikke i nogen betydelig Grad, og det netop, fordi Kreditbeviserne ikke vare et tvunget Betalingsmiddel. Jeg troer altsaa, at selv fra den høitærebe Ministers Standpunkt, selv naar Cirkulationen skal anses for en Skade istedetfor et Gode, er der slet ingen Anledning til at nære nogen Frygt for disse Folioanviisninger, men jeg kan som sagt heller ikke ansee Ministerens Standpunkt for rigtigt. Min Anskuelse er og bliver den, at det er i Overensstemmelse med Folioanviisningens Natur og Væsen, at den fritages for Stempel baade ved dens Tilblivelse og

naar den transporteres, og jeg skulde fremdeles mene, at det er i hele den handlende Verdens Interesse, at Lovforskrifterne indrettes derefter. Man maa vel erindre, at disse Bankinstituter have udvirket en overordentlig gavnlig Virksomhed netop ved dette Foliovæsen, og at dette Foliovæsen netop vil blive lammet, naar Stempel ved Transport skal indføres. Ganske vist har man udfundet en saadan Udvei, at man i Virkeligheden ikke behøver at bruge en formelig Transport, men jeg finder ikke, at det er meget tiltalende — skjøndt den Fremgangsmaade, man bruger, er fuldkommen lovlig — saaledes at gaae en Omvei, hvorved man kommer til at indføre noget Unaturligt og Tvungent for at undgaae den Form, hvortil Loven tilsigtede at knytte en Indtægt for Statskassen. — Forslaget under Nr. 4 har mødt Modstand først hos den ærebe Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og i Særdeleshed hos den høitærebe Minister; jeg skal ikke nægte, at ogsaa jeg finder det betænkeligt, saaledes som det ligger for. Der er ganske vist Noget i Forslaget, som kunde egne sig til at optages i Loven, men det gjælder ikke den største Deel deraf; det vil altsaa, saa at sige, være en Smagssag, om man nu ved anden Behandling vil stemme Forslaget ind for senere ved tredie Behandling at udstemme, hvad man mener ikke bør blive i Loven, eller man nu vil forkaste det Hele og da ved tredie Behandling optage den Deel af Forslaget, som man mener kunde fortjene at komme med. — Forslagene under Nr. 1, 2 og 3 maa jeg derimod anbefale til Vedtagelse i den Form, hvori de foreligge.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke gaae ind paa hele Diskussionen igjen, men kun bemærke, at hvad Aktier angaaer, saa har jeg ikke gjort nogen bestemt Modstand mod Forslaget, jeg har kun sagt, at det væsentlig var et sikkalt Spørgsmaal, og at det som saadant ingen videre Betydning havde, men det kalder jeg ikke stærk Modstand. Jeg kan ikke forstaae den ærebe sidste Talers Argumentation, naar han mener, at den Begunstigelse, man her vil give, ikke kommer til Anvendelse paa nye Instituter, men kun paa de nu bestaaende, med Hensyn til hvilke den kun undtagelsesviis vil